

2. de Bondsrepubliek Duitsland te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

- Bij de beoordeling van de regelingen tot omzetting van artikel 6, lid 3, van de richtlijn moet worden nagegaan of zij voor alle projecten met mogelijke significante gevolgen voor speciale beschermingszones in een effectbeoordeling voorzien. Ter beantwoording van de vraag of bepaalde gevolgen significant kunnen zijn, mag niet enkel het project in ogenschouw worden genomen, maar moet uitsluitend rekening worden gehouden met de instandhoudingsdoelstellingen van de eventueel getroffen beschermingszones en met de eventuele aanwezigheid van habitats en soorten in de zones. In de omschrijving van de „projecten” in § 10, lid 1, nr. 11, sub b en c, van het Bundesnaturschutzgesetz (federale wet inzake natuurbescherming), is echter geen sprake van beschermingszones waarmee rekening dient te worden gehouden. Zelfs indien in abstracto kon worden bewezen dat deze omschrijving, ondanks de erin opgenomen beperkingen, in feite alle mogelijke projecten omvat die significante gevolgen voor speciale beschermingszones kunnen hebben, is nog niet gegarandeerd dat daartoe ook de projecten behoren met atypische en in beginsel niet echt voor de hand liggende gevolgen, wanneer deze gevolgen in een concreet geval significant kunnen zijn. Met name kleine habitats met een buitengewone rijkdom aan soorten, kunnen veel gevoeliger op invloeden reageren dan in gestandaardiseerde regelgeving over projecten kan worden voorzien.
- Het uit § 36 van het Bundesnaturschutzgesetz blijkende verzuim om de materiële overlast buiten het (onduidelijk omschreven) gebied waar de invloed van een project merkbaar is, in aanmerking te nemen, is in strijd met artikel 6, leden 3 en 4, van de richtlijn.
- De beperking van de bescherming van nest-, broed-, woon- of toevluchtsplaatsen van dieren tot opzettelijke verstoringen (§ 43, lid 4, Bundesnaturschutzgesetz) is in strijd met artikel 12, lid 1, sub d, van de richtlijn, aangezien volgens de duidelijke bewoordingen daarvan elke beschadiging of vernieling van voortplantings- of rustplaatsen verboden is, zonder dat hiervoor enig opzet vereist is.
- § 43, lid 4, van het Bundesnaturschutzgesetz voorziet ook in uitzonderingen op de voorschriften tot bescherming van de soorten voor reeds toegestane ingrepen of maatregelen, zonder rekening te houden met de mogelijkheid dat ten tijde van de toelating nog niet bekend was dat het ging om een beschermde soort.

(¹) PB 1992, L 206, blz. 7.

Verzoek van het Tribunale di Firenze — Sezione GIP —, van 3 februari 2003 om een prejudiciële beslissing in de aldaar dienende strafzaak tegen Maria Pupino

(Zaak C-105/03)

(2003/C 146/27)

Het Tribunale di Firenze — Sezione GIP —, heeft bij beschikking van 3 februari 2003, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 5 maart 2003, in de aldaar dienende strafzaak tegen Maria Pupino, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Moeten de artikelen 2, 3 en 8 van kaderbesluit nr. 220 van 15 maart 2001 inzake de status van het slachtoffer in de strafprocedure, aldus worden uitgelegd dat zij in de weg staan aan een nationale regeling als die van de artikelen 392, lid 1 bis, en 398, lid 5 bis, van het Italiaanse wetboek van strafvordering volgens welke met betrekking tot andere misdrijven dan seksuele misdrijven of misdrijven met een seksuele achtergrond het getuigenverhoor van personen van minder dan zestien jaar tijdens het gerechtelijk vooronderzoek bij wege van bewijsincident en op bijzondere wijze, zoals met gebruikmaking van geluidsregistratie of van audiovisuele middelen mag worden afgenomen?

Hogere voorziening, op 27 februari 2003 per fax ingesteld (en bevestigd door neerlegging van het originele verzoekschrift op 7 maart 2003) door Védial SA tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Vierde kamer) van 12 december 2002 in zaak T-110/01, Védial SA tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM), met France Distribution als tussenkomende partij

(Zaak C-106/03 P)

(2003/C 146/28)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 27 februari 2003 per fax hogere voorziening ingesteld (en bevestigd door neerlegging van het originele verzoekschrift op 7 maart 2003) door Védial SA tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Vierde kamer) van 12 december 2002 in zaak T-110/01, Védial SA tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM), met France Distribution als tussenkomende partij.